

HERKULES FANGER DE MENNESKEÆDENDE HOPPER

Den første store port stod vidt åben. En stemme lød:
- Herkules, min søn, gå gennem porten og ind på
Vejen. Udfør dit arbejde og kom tilbage og rapporter
til mig.

Herkules for sejsikkert gennem portens søjler,
overmodig og sikker på sine evner og kræfter. Han
var startet på sit første arbejde og den første store tjeneste. Herkules' historie er historien om,
hvad vi, menneskenes børn, som også er Guds børn, skal gøre.

Mars' søn, den fyrige Diomedes, regerede landet på den anden side porten. Her opdrættede
han krigeriske heste og hopper i marskområderne. Hestene var vilde og hopperne bidske, og
alle mennesker skælvede, når de hørte dem nærme sig, for de hærgede hele landet og gjorde
stor skade. De dræbte mennesker og dyr, der krydsede deres vej og blev stadigt vildere og
mere ondskabsfulde.

- Fang disse hopper og stop deres onde gerninger, lød kommandoen i Herkules' ører. – Tag af
sted og red dette land og dem der bor i det.

Herkules kaldte på sin ven, Abderis, som han elskede så højt, og som altid fulgte ham, hvor
end han drog. Abderis kom, og sammen var de parat til at tage fat på opgaven. De lagde
omhyggeligt planer, fulgte efter hestene, der strejfede rundt i hele landet. Til sidst lykkedes
det at få de vilde hopper trængt op i et hjørne af en mark, hvor de ikke kunne slippe væk, så
de kunne fange og tøjre dem. Herkules jublede af glæde over succesen.

Han var så glad over det han havde gjort, at han så det som under sin værdighed at føre
hopperne hele Vejen til Diomedes. Hans kaldte derfor på Abderis og sagde:

- Nu driver du disse heste gennem porten.
Så vendte han sig om og marcherede stolt i forvejen.

Men Abderis var svag og bange for opgaven. Han kunne ikke tøjle hopperne, og slet ikke drive
dem gennem porten i sin vens fodspor. De vendte sig mod ham. De sønderrev ham og
stampede på ham. De slog ham ihjel, undslap og forsvandt ud i ødemarken i Diomedes' rige.

Klogere, sorgfuld, ydmyg og modløs vendte Herkules tilbage til sin opgave. Fra sted til sted gik
han for at lede efter hopperne. Han fangede hestene, og denne gang drev han dem selv
gennem porten. Men Abderis var død.

Læreren så bekymret på ham og sendte hestene til et fredfyldt sted, hvor de kunne blive
tæmmet og vænnet til at arbejde. Landets befolkning, som nu ikke mere var bange, takkede
deres befrier og hyldede Herkules som en frelser. Men Abderis var død.

Læreren henvendte sig til Herkules og sagde:

- Det første arbejde er afsluttet. Opgaven er udført, men ikke godt. Lær det du skal lære af

denne opgave og gå så videre og tjen dine medmennesker. Fortsæt ind i det land, der ligger bag den anden port og find den Hellige Tyr og før den til Det Hellige sted.

